

Retskræbse, ville selvfølgelig staa til det vordende Udbvalgs Tjeneste, isald det kunde ønske at gjøre sig bekendt dermed. Oplysningerne vise i det Hele taget kun det, at man paa mange Steder i Landet ikke har Overflødighed, men knap Tid paa disse Mænd. Forresten skal jeg blot her bemærke, at Marsagen til, at jeg har indhentet disse Oplysninger, navnlig er til Begrundelse af en anden Ting i Loven, nemlig den, at man ikke har indstrenket Distriktet, hvori man kunde søge disse Mænd, til Jurisdiktionen, som oprindeligt paatænt. Oprindeligt var det paatænt, at disse Bisiddere skulde tages blandt Jurisdiktionens Beboere, fordi de laa nærmest i det Hele taget. Men de nævnte Oplysninger, som jeg har indhentet, viste imidlertid, at det ikke godt kunde lade sig gjøre, idet man i mange enkelte Jurisdiktioner ikke vilde kunne finde saadanne. Derfor har jeg anset det for rigtigst at gjøre Kredsen større og sige, at for hvert Amt skulde der udtages saadanne. Idet jeg tror, at man af de foreliggende Oplysninger vil kunne drage den Slutning, at man nok i hvert Amt vilde kunne faae et passende Antal af saadanne Mænd, men mange bliver det jo ikke, og Hvervet bliver jo, naar man tager dem ikke blot fra Jurisdiktionen, men fra hele Amtet, byrdefulde for de Paagjældende, idet der jo saa kan blive Spørgsmaal om, at de komme til at rejse længere end ellers. Derfor tror jeg, at hvis man vil udvide Antallet til 4, kunde det let hænde, at Byrden vilde blive temmelig tung for de Paagjældende, som kunne bruges, og det er jo ønskeligt, at man vælger de bedste. Fordi en Mand engang har været tilfjøs, er det jo ikke sagt, at han derfor er i Besiddelse af den fornødne Intelligens og Dygtighed. Man er bedst stillet, naar man ikke skal skaffe for Mange tilfæde. Det er mere magtpaaliggende at faae færre, naar blot de Folk, man faar, due dertil, end at faae mange der er bedre at faae 2 saadanne end 4, om hvem dette maasse ikke kan siges med Sikkerhed. Det, jeg her siger, kan ogsaa tjene til Forklaring af det Punkt, der blev berørt af det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Stürup), nemlig at Diæterne ere satte saa rundelig som til 10 Kr. om Dagen. Dette er begrundet dert, at jeg er gaaet ud fra, at Hvervet let kan blive temmelig byrdefuldt for de Paagjældende, som derfor maa have Bederlag, idet de jo, som sagt, ofte kunne komme til at foretage Reiser bort fra deres Hjem og saaledes komme til at forsumme deres øvrige Forretninger. Dertil kommer, at det ogsaa i flere Henseender har sin Interesse, at man ikke skal være nødt til at tagtage f. Ex. en bestemt Dmngang mellem dem, Noget, som jo ligger nær, naar Hvervet væsentlig optræder som et onus for de Paagjældende. Men da det ved disse Sager er af saa stor Vigtighed, at Undersøgelsen kan foregaa hurtig, er det særdeles hensigtsmæssigt, at man kan emancipere sig fra Hensynet til

en bestemt Dmngang og blot blive staaende ved at tage de Nærmeste og dem, man hurtigst kan faae fat paa. Dette fører atter til, at det er ganske naturligt, at man honorerer disse Folk saaledes, at de ikke gaa til dette Hverv som til Noget, de overmaade nødig ville indlade sig paa. — Der blev dernæst af den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts 3die Valgkreds slaget over, at der var optaget i Slutningen af § 3 en Bestemmelse om, at der fra Justitsministeriet skulde udsædtes som en Veiledning ved Undersøgelsen en Fortegnelse over de Spørgsmaal, der i Reglen skulde stilles. Jeg tror dog, at dette kan siges at være en i og for sig hensigtsmæssig Foranstaltning. Sagen er jo den, at den til Veiledning givne Række af Spørgsmaal, som i Reglen skal stilles, jo ikke er bindende i den Forstand, at de Paagjældende skulde stille disse Spørgsmaal, og navnlig ikke maa stille andre, men jeg tror, at det netop vil have sin store Nytte, at en saadan Veiledning foreligger. Det vil have til Følge, at man i Reglen kan gjøre Regning paa at faae de Spørgsmaal besvarede, som staa i Veiledningen. Det vil ogsaa have Nytte, naar man ser hen til den statistiske Side af Sagen, som jo ogsaa spiller en Rolle; der kan derved komme en vis Enartethed i Undersøgelserne, saaledes at det bliver muligt at bringe deres Resultater ind under bestemte fælles Synspunkter. De Herrer ville jo erindre, at i Lovforslaget er netop fremhævet som et af Diædemene med hele Foranstaltningen, at der skal tilveiebringes og aarlig offentliggøres en statistisk Overfigt over de stedfunde Spulhykker med Oplysninger om, hvad der i hvert enkelt Tilfælde kan skjønnes at have været Marsagen dertil. For saadanne statistiske Oplysningers Tilveiebringelses Skyld er det af stor Nytte, at der er saadanne Skemata, der give nogenlunde Sikkerhed for, at Undersøgelsen kommer til at omfatte de samme Punkter allevegne. — Dernæst blev der af den ærede Folkethingsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hviid) gjort gjældende, at den sidste Bestemmelse i § 16 andet Stykke sidste Punktum var uhenigtsmæssig, forsaavidt den fordrede, at Formanden skulde være med, for at der kunde affiges de i denne Paragraf omhandlede Kjendelser, saavel som ogsaa for, at de kunne tages tilbage. Ja, dette er ikke noget Punkt af særdeles Vigtighed, men jeg vil dog kun gjøre opmærksom paa, at, naar Lovforslaget fordrer, at Formanden skal være med, at der altsaa maa være idetmindste Formanden og den ene Bisidder, saa er dette jo en Regel der kun stilles op til Bedkommendes Betyggelse; man har ment, at det ydede en Betyggelse for den Paagjældende. Denne Myndighed, som § 16 omtaler, til foreløbig at forbyde den Paagjældende Udøvelsen af sin Haandtering, sit Livshverv, er jo en Myndighed, som der fra flere Sider kunde reises og er reist Betænelighed ved, og det er